

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

(6) חולון סג', (3) [מכן],
 (5) קדרון ט', (2) [לכמן]
 (4) פד', (2) גע'ץ: כמושב
 (1) [ס. מוי.], (1) עי' מוק'
 יכירות מ'. ד"ר נימואן,
 (3) עי' מ"ס במשנס מלך
 (2) כפ' מיל' ק"פ טויס
 (1) צו"ש ל"ז דכ"ר דכ"י מוק'
 הלו מהתהלהם ונוד וופס
 לריכטס נאצ' נימוד.

1. וְהַיָּה הִיא רֶבֶת עַל
הַקְּמֹנוֹ וְלִרְתָּא
בְּסִטְרָה
וְהַרְחֵב כְּדֵד
וְאֲשֶׁר־
2. יְהִידָּם לְאַקְתָּה
וְפָגַשְׂתָּה
אֶת־מֹשֶׁא
אַתָּה
וְאַתָּה תְּחַזֵּק
וְאַתָּה תְּפַסֵּח
כָּל
בְּנֵי נְגֻבָּרָה אֲלֹבֶל
שְׁמוֹת בָּרָ מג
3. וְיִהְיֶה
וְעַשְׂתָּה
סְלִיחָה לְיִהְיֶה
מִלְּמָלָה
כָּל
בָּרוּךְ וְאָזְבָּרְךָ
וְתִּהְזַבֵּחַ
כָּל
אֲלֹבֶל
בָּרָ מג
4. מִכְשָׁה
שְׁנָאתָה שְׁתִּי
שְׁקָרָה
וּמְזַעַּדָּה
דָּבָר הַזָּה
כָּל
מְשִׁילָה
יְהִי
לְפָסִים
וְלַעֲשִׂירָה
וְתִּרְכְּשָׁה
בָּאָל
לְפָסִים
וְלַעֲשִׂירָה
שָׁמֶן
אֲשֶׁר־
5. הַקְּרָבָה
וְהַשְׁעָרָה
וְהַדְּבָרָה
מִלְּלָאָתָה
אֲשֶׁר־

גלוין השם

הוּא וַחֲתִיב¹ וְהִיא
גָם מִשׁׂוּם בִּיעֻתֹּה
לְמִיכְמָבֵן נָמֵי יְצָמָע חַמֶּל מַטְסָו כָּל
רְכָבָה: רְכָבָה קְפִידָה וְהַעֲגָדָה דְּמָעִי
שְׁמָרוֹת: רְכָבָה קְפִידָה וְהַעֲגָדָה דְּמָעִי

לצון קילא וופילו קוֹה מגונס אַהֲרָן
למן פְּמֵן לְצִוְּנָה מגונס וּקְדֻשָּׁה: נָגִיד
מִפְּנִיקוֹן.^ט נָגִיד עַיִּיר. סִינְקָן לְצִוְּנָה
עַיִּיפות וּדוֹמָה לוֹ גָּדִי וּסִינְקָן לוֹ
נְגַמְּרָה דְּשִׂגְמָה צְפִּיקָן נְמָה מְסָה
יוֹמָה^ט (דָּבָר) סְמַגְכָּר מְוִילָה וּלְמַסִּה
עַיִּיר: מְפִיָּה מֶשׁ נּוֹלִיסָה נְעָסָה.
כְּלִילָה מְטוּסָוִים: וּוֹין מְפַקְּדָה.
צְעָדָה. צְוִימָה קָהָה קְלִי מְמִיקָּה
וּוֹין לְרִיךְ לְמוֹעָכוֹן צְטוּסָה דְּלְמָנוֹל
בְּמִמְּכָה צָדָם יְלִיעָמָות צָדָם^ט (דָּבָר)
לְלָהָן חַסְכָּה מוֹסָל סְוִוָּה מְסָן לְסָכְדָּר
שְׁלִינוֹן פְּנַן גְּמוֹר הַלְּבָן טִוְּלָה עַיִּינָה
חַבָּל יְזִין צָוָה עַל טַעַנְבָּסָה מְכַטְּרָה
דִּימְחוֹמָה נְסִיס צִיאָה: פְּגִיעָה כְּפֹלָה
מְלֻלָּס טַפְנָס הַמְּלָקִי: שְׁמַץ פְּסָול
פְּקָדָן נְבוֹזָה מְלָכָה: הָןָן צְוּקָן.
לְמַעַן יוֹמָקָן לְיַטְמָה טָהָה: מִן סְמַמָּתָה
וּוּ יְתַבִּי קְמִיה דְּהָאֵד
בְּיַיְזָאוּ וּמְאַמְּרוּ לְבָה

נסמך נשבה נשבה נשבה נשבה
 ווּוֹה: אַחֲרָ פְּסֻלָּתָ סֶתֶן עַלְמָנוּ סִתָּה
 גֵּם רֹום וּמִזְבָּחָ קְדֻשָּׁי סִמְמָה וְלֹא
 לְהִיּוּ נִסְמָמָה כִּי מִינְמָה נִזְמָנָה
 (דָּבָר יְמִינָה). עֲזֹובָה קְמַסּוֹתָ נִצְנָה
 הַסְּלִין כִּי סְלִינוּ מְוֹסָה נִכְנָה הַסְּלִין
 בְּמִגְוָה סְבִבָּה לֹא נִזְמָנָה כְּכֹסְנוֹתָ
 דְּלָעָתָ אֲגַפְּתָה וְהַקְרִין דְּלִיקָסָ
 חַמְרִיאוֹ וְגַלְגָּה צָלָן דְּקַרְקָוֹ יְפָסָ
 מְסֻלָּלָה: מֵי בָּנָה סְפָטָן גָּבָן
 בְּלָוָסָה בְּלָוָסָה בְּלָוָסָה בְּלָוָסָה

הזהה בן בתויה כי
הר ליה לא כי סלקת
לי מאליה כי סליק
לי אמרו ליה ז'אליה
ה מאן אמר לך הבי
בתריא אמרו מאין
ואשכחוחו דארמאה
ליה לרבי יהודה בן
דרודה בן בתויה דאת
וסמה בירושלים רב
גנון לר' יהושע בריה
ה דנה נפשיה קרעה
ליה נח נפשיה אמר
קאה נפק לкриותא כי
ס עשו יפות אמור
אתבן לסוטים ולרכש
עדשים געשו יפות:
רב
זרען דרב רבלז מהני
וירחאות גוינו ינות מחלול
במנחות: טעון נטען יופת:

בל היבא דברי הדרי וכו'. וכך עקס סכמאות נסמכנו צלענו
יקפֶר לְסֵד בְּצִדּוֹן נָקִים וְאַתָּה תַּעֲסֵךְ לְסֵד כָּן מִשְׁיכָל
נִימִית הַפְּנִימִי טִיכָּה דְּלִי אַדְدִי נִינְטוֹא¹⁴: **רַבְבָּת** בְּתִיב. וְיַחַם לְסִכְמָה
מי יִצְכָּם וְהַוְמָר לְיַד מִי נְמִיכָמָג יִצְכָּם דְּלִלְלִיל דְּלַכְתִּיב יִצְכָּם

רב אידי אמרו ליה זיל בדוק מאוי דיניה אתה אשכח
לבושה ואהדריה לקרויה לאחורה ובכ' ואותי אמר
לזה אנה לא קאמניה⁴ ומוציא דבה הוא כסיל יוחנן חק
אתה אמרו ליה חיטין נעשה יפות אמר להם שעוזר
לייה צא ובשר לפסום ולהחרום דכתיב⁵ השוערים ו
מאוי הו ליה למיר אשתקד נעשה חיטין יפות או נט
חרבלן גרבון מאנון ערבריטן גען ווועז גיטו גולן בית ריין

י א מ"י פ"ג מהלמות
יעות הילכה 7:
יא ב מ"י פ"כ מהלמות
ה"ג הילכה 3 כוות"ע
ה"ה ע' ק"י:
יב ג מ"י פ"ה מהלמות
מעסה רקעננות
בלריה יט:

רביינו חוננאל
אַקְשָׁנִין אָנוּ סְכָם מֵלָא
כְּתִיבָה בָּתוֹרָה, וֶפֶרְקָן אַלָּא
מַלְלָה יְהוָה בְּבָבָה, אֲגָל
מַלְלָה דָּרָךְ כְּבָבָקָט טָאָס שָׂצְרָיָרָה
לֹא תָהָרָה, שָׂוָה שְׁלָשָׁה
אַתְּהָרָה הַדָּרָה שְׁשָׁתְּהָרָות,
מְשֻׁתְּחַיְּנָה דָּרָךְ קְזָרָה.
הַדָּרָה נִינָּא מְשֻׁתְּחַיְּנָה בְּלִשׁוֹן
כְּבָדָר אַשְׁכָּנָה דְּבָרָה
רוֹאָה רְוִיכָּבָה וְהָרְוִיכָּבָה
יוֹשָׁבָת דָּבָר הַדָּרָה נִינָּא
לְאָהָרָה מְשֻׁתְּחַיְּנָה דָּרָךְ כְּבָדָר.
וְפָרָקָטָה רְכָבָת קְזָרָה, אָם
שְׁלָמָרָה רְכָבָת קְזָרָה
רוֹיִץ, אָלָשָׁחָן יְוִשָּׁבָת
רוֹרָה וְיִזְרָאֵל לְיִזְרָאֵל
לְרוֹמָן, לְפִיכָן רְכָבָת
בְּלִשׁוֹן קְזָרָה, שְׁלִישָׁת
מְלָאָה כְּתִיבָה, בְּנָן יְוִשָּׁבָת

וירשו את הכהונה, כהן שהוויזק להקריב במנזר
המוהב והזכרון, ולבסוף לאן
צער למלוכם מלך, לפיך
כבר רכבה לבשן קדרה.
בכדי שבסך. פירוש גנרי
שםן ממש בכל אבירות.
שלונו מזו ההלכה, שבינו
מןנה, דרתן בתמיד
האריבים והפרדים של
הנガלו מעבר טוקן
אותן בצייר המזבח. ו'א'
done נשבש בטל ומטחטב
ללאו שמאנו אמיין כיילו,
כמו זו. בוצרין בתרזה.
שאמך דבר אוור מאנק
לולו ולולו נסבון על בירתו
ענבים, ובמטקה כתפקת
ההוות ואנו נון לך כל
פירוש הענבים עלילין
על כל טמא פמי
שמשמך שבחן מגני
לחיות שתת שבעת מה
שאן בו ביריות. ואעפ'י
ששעון מושרין. דרתן
שבעה משקין צו הול
והחומר והזין והשן והדם
והתולב והבלב. ודב' ברורים.
ושובח שאמור שמאנו מה
אין מוקין טטרואה ולא
הוזיא טומאה מפי. זה
שנאמר שאלת שחה ערץ
כובן לולאה שחה ערץ
כ' שמן סול' פירוש
עד' כרכבת
לשמהזה (ג' בקמיה)
שניעו פולין בחוננו, והזין
הכתנים שמשמו עלי'י
פטולין, דרתן בסוף
מנחות כהנים גולין לא שמשו
בקדש בירושלים ואין
צער למלוכם מלך אחר.
הכמתה אל מוכח ח'
כלומר בבית חוני פולין
זהו כל גולין עלי' עזמה.
ואקשין והותן במסכת
בקדש המלעפה ולא מן
קדש קדשין בדין בדקין לא מן
המוהב והזכרון, ולבסוף לאן
צער למלוכם מלך, לפיך

ס) עיון בערוך עבר ארכז